

РЕШЕНИЕ

№ 27176

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8160** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Д. Т., подадена чрез адв. М. К. от САК, срещу Решение от 18.06.2024г. на Софийския районен съд /СРС/, 11-ти състав, постановено по НАХД № 5806/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-014238/13.07.2021г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ ОПП – СДВР, с което на касатора е наложена „глоба“ в размер на 800 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът обжалва решението на районния съд като неправилно поради нарушение на материалния закон. Конкретно сочи, че СРС неправилно е оставил без уважение възражението за неспазване на всички изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и по-точно, че не е било посочено конкретното превишение на допустимата скорост и липсва пълно описание на мястото на нарушението. Излага и доводи, че в НП не са посочени доказателства за техническата годност на техническото средство. Отделно поддържа, че административнонаказващият орган е смесил процедурите по ЗДвП, тъй като направо пристъпил към съставяне на АУАН вместо да издаде фиш. Моли за отмяна на решението на районния съд ведно с наказателното постановление.

Претендира разноски. В проведеното по делото съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – началник сектор към СДВР - отдел „Пътна полиция“, се представлява в съдебно заседание от юрисконсулт П., който оспорва касационната жалба, като счита решението на СРС за правилно, а потвърденото с него НП – за законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид наведените касационни основания и като извърши дължимата проверка съгласно чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол.

По същество е неоснователна.

С процесното НП № 21-4332-014238/13.07.2021г. касаторът Е. Д. Т. е санкциониран за това, че на 09.05.2021 г. в 10:16 часа управлявал в [населено място] по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица], при № 34 лек автомобил марка „И.“, модел „ЕХ 30Д“, рег. [рег.номер на МПС], със скорост от 111 км/ч (след приспадане на толеранса), установена със система „АRH CAM S 1“ № 117437, при разрешена скорост за движение в населено място до 50 км/ч.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че законосъобразно е била ангажирана административна наказателна отговорност на лицето, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, в предвидената от закона форма и съдържание – чл.42 и чл.57 ЗАНН, и при спазване на предвидения процесуален ред. По същество е приел, че Е. Т. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, като административните наказания са законосъобразно определени по начина, предвиден в санкционната норма и няма основания за квалифициране на случая като маловажен.

Тези изводи изцяло се споделят от настоящия касационен състав.

СРС е формирал изводите си относно фактите и правото след обективен и точен анализ на събрания доказателствен материал и приложимите правни норми. Неоснователни са възраженията за допуснати от решаващия състав на СРС нарушения на материалния закон.

Изложените в касационната жалба твърдения и доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление са били наведени пред районния съд, който ги е обсъдил и аргументирано е приел за неоснователни. Както правилно СРС е приел, не са налице нарушения на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН – АУАН и НП съдържат достатъчно точни и конкретни данни относно мястото на извършване на нарушението, а що се отнася до това, че в НП не е посочено превишението на скоростта, то при наличието на данни за допустимата и отчетената стойност на скоростта това не би могло да се квалифицира като пропуск, още по-малко като нарушение.

Неоснователни са и доводите за липса на данни относно техническата годност на използваното техническо средство. Годността и техническата изправност на техническото средство са предмет на доказване и проверка в производството по обжалване на наказателното постановление, но доказателствата за това не са такива относно самото нарушение, поради което не попадат в обхвата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и не е необходимо да са посочени в НП. Без съмнение, данните за годността на техническото средство не са свързани и с обстоятелствата, при които е извършено нарушението, следователно и на това основание не може да се изисква посочването

им в НП.

На последно място, несъстоятелни са и възраженията, че бил съставен АУАН, вместо да се издаде електронен фиш. В случая реализирането на административнонаказателната отговорност чрез издаване на електронен фиш е недопустимо, предвид обстоятелството, че за конкретното административно нарушение се предвижда наказание лишаване от право да се управлява МПС – чл.182,ал.1,т.6 от ЗДвП, което изключва възможността за санкциониране с електронен фиш съгласно чл.189,ал.4 ЗДвП.

С оглед изложеното, не са налице пропуски или неправилност при извършената от въззивната инстанция цялостната служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление. Районният съд правилно е приел, че извършването на деянието, за което касационният жалбоподател е санкциониран, е безспорно установено и доказано и че при налагането на административното наказание законът е точно приложен.

Предвид изложеното, не са налице твърдените касационни основания, поради което решението на районния съд се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.06.2024г. на Софийския районен съд, 11-ти състав, постановено по НАХД № 5806/2024 г.

ОСЪЖДА Е. Д. Т. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: